

EDITORIAL: 1.001

Quan encara ens fèiem a la idea de la tràgica xifra de les 1.000 dones assassinades en crims masclistes a Espanya des de l'any 2003—quan es comencen a tipificar com a tals els crims de gènere— els teletips ens colpien amb la tènica notícia de la que podria ser la víctima 1.001, una dona embarassada de 6 mesos trobada nua i degollada a casa seva a Xàtiva. Per mil i una vegades se'ns esgoten els qualificatius, les anàlisis i les crides a actuar. És evident que tot i els avenços legislatius—que no es poden negar— poc s'està guanyant en una partida desigual, perquè en l'origen del mal hi és la situació de desigualtat en la qual es mantenen les dones

tot i els esforços fets en aquests anys de major conscienciació. Sabem que les lleis no ho són tot i que aquesta xacra supera l'àmbit merament policial, raó per la qual el sistema educatiu, empresarial, associatiu i cultural donen mostres d'impulsar projectes d'igualtat i conscienciació en el respecte, però les xifres ens mostren que resta un llarg camí per recórrer, raó per la qual no es pot passar ni una, especialment en l'espai públic i en aquells personatges que més atenció capten: polítics i gent de la crònica social. Declaracions públiques minimitzant la tragèdia desfan la feina que es fa a moltes llars i centres educatius, el primer bastió d'aquesta batalla.



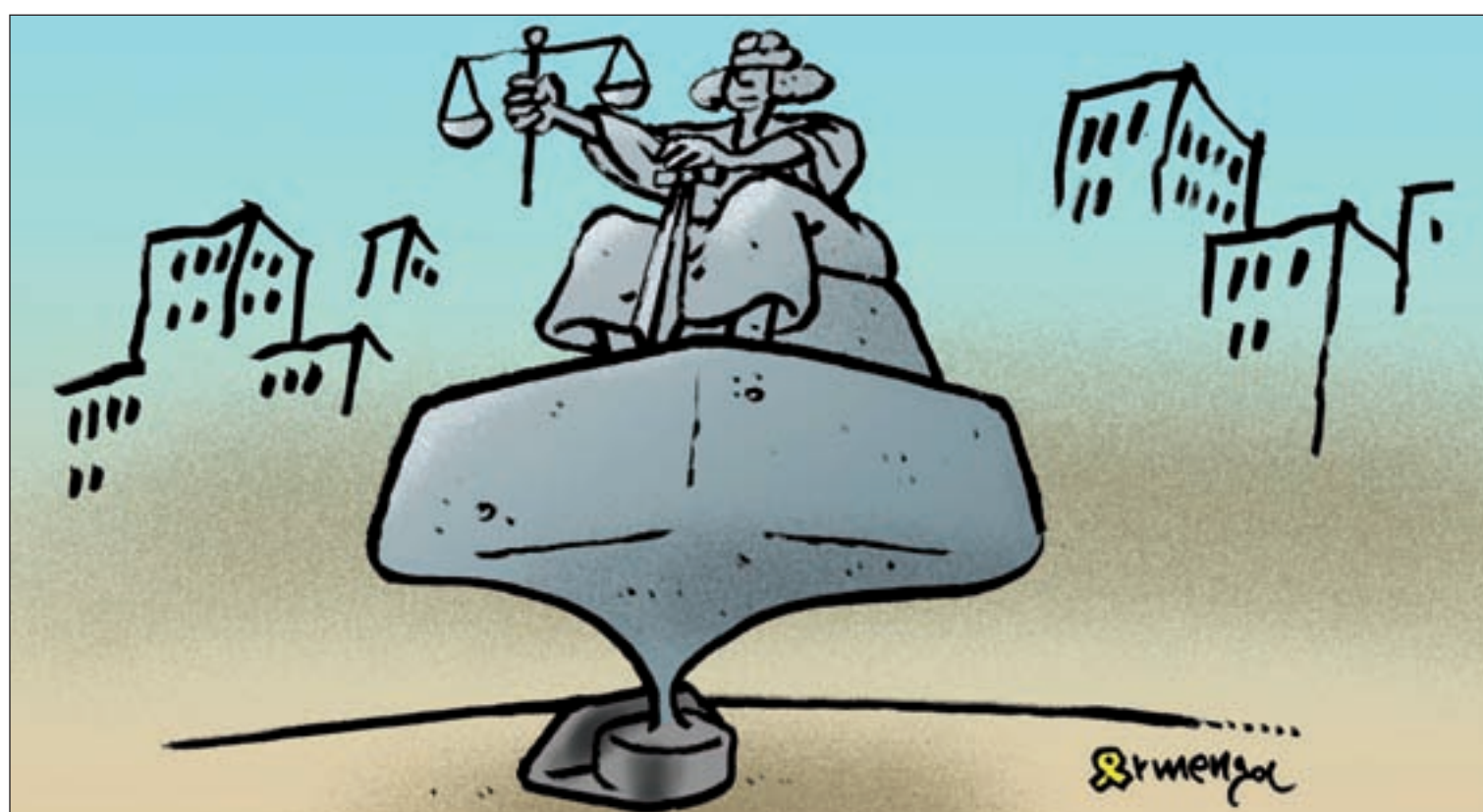
DONCS AIXÒ

MARCEL·LÍ BORRELL

República

Sembla ser que, en qüestió d'hores, la ciutat de Lleida estarà governada per un alcalde republicà, en Miquel Pueyo. Allò de la res publica llatina, o quan la cosa pública és cosa oficial. Resultarà apassionant comprovar com l'alcalde republicà transita jurídicament i política en l'ordenament d'un Estat amb monarquia parlamentària. Imagino Pueyo monologant el ser o no ser hamletà, i amb els seus companys de viatge convertits en Vladimir i Estragó de *Tot esperant Godot*. Mentrestant, me'n vaig a la República de les Arts. En el programa republicà, Pueyo promet "Afavorir la creació i innovació de qualitat per superar el discurs neoliberal del mer entreteniment i la banalització de la cultura". Eureka! Adéu-siau, moros i cristians. Benvingut el Centre de Producció Dramàtica que Lleida, a diferència de les altres capitals catalanes, avui encara no té. Per tant, replantejament republicà del rol del Consell de Cultura, fent-lo efectiu i vinculant; criteri republicà de programació de la Llotja, l'Auditori i l'Escorxador perquè no es facin la competència entre ells, tot millorant de provinciana a cosmopolita l'oferta artística; regulació republicana dels equipaments culturals a disposició de la ciutadania; i com no, el quid de la qüestió: augmentar radicalment i republicana el 4% del pressupost de Cultura, al 25%, com correspon a una república culta, crítica i creativa. O no, ciutadà Pueyo?

ERMENGOPOLYS



Sorpreses que et donen les Trobades

VIST DES DE DALT
MARC CERÓN
@marcceron



Divendres i divendres passat, i després de 30 edicions, varem tornar a la Seu d'Urgell més de 600 persones provinents del món empresarial de Lleida, Andorra i províncies veïnes, tot per tal de poder compartir experiències amb grans ponents, fomentar el nostre *networking* i buscar noves oportunitats empresarials que ens donarà el futur que ens espera. Aquesta edició, en línia amb les darreres, hem pogut compartir casos amb empreses que exporten cada cop més, que generen ocupació, que augmenten la seva facturació... però contrasta el fet que la situació econòmica positiva que es viu, no va lligada a la tensió social que hi ha al país. La falta de diàleg entre les administracions i la situació política entre Catalunya i Espanya, perjudica les accions polítiques que s'han de reflectir en el territori, i els empresaris assistents, hem coincidit que una nova relació entre Catalunya i Espanya seria la millor manera de tornar la tranquil·litat al carrer i a les inversions. De totes les autoritats polítiques presents a les Trobades, en destaco el paper de les dues màximes que varen visitar-les. La del President de la Generalitat, Quim Torra, i la del ministre de Foment en funcions, Luís Ábalos, varen ser la cara i creu del que cada administració s'implica amb Lleida, el Pirineu i Catalunya. Del Molt Honorable en cal destacar l'anunci en primícia per als assistents que va fer durant el transcurs del matí del divendres. Va aprofitar la Sala de Sant Bartomeu per comunicar que Barcelona havia estat

escollida com la ciutat que allotjarà la nova supercomputadora europea *Mare-Nostrum 5*. Entenc que el President Torra li té una estima especial a les Trobades de la Seu i volia fer-ho públic allí, ja que feia un any exacte que havia participat inaugurant-les i essent aquell dels primers actes que feia com a autoritat màxima de Catalunya. En el cas del *señor ministro* sento tristesa—també com a pilot d'avions que sóc— que el Ministeri que dirigeix anunciï una altra demora en la implantació del sistema GPS a l'Aeroport de la Seu-Andorra. Era obvi que les autoritats de l'Alt Urgell i d'Andorra presents, mostressin el seu enuig i estupor davant d'aquest nou anunci.

Amb aquest fet, queda palesa l'actitud amb què les administracions tracten les dues principals trobades empresarials que es fan a Catalunya. A la de fa dues setmanes a Sitges, el President Torra va ésser rebut amb aplaudiments silenciosos, i el President Sánchez va ser aclamat per haver-hi participat. I de veritat, no entenc com podia arribar-se a aquestes postures, quan el primer dels catalans va manifestar-se a favor de continuar amb els indicadors de creixement que hi ha, treballar pel Corredor Mediterrani i que Catalunya continuï liderant el creixement empresarial, i en canvi, el President del Govern espanyol no va anunciar-hi res i tampoc es va posicionar amb la petició que li va fer el President del Cercle d'Economia, Juan José Bruguera, a facilitar que les empreses

retornin a Catalunya les seues socials que varen marxar durant el 2017.

Vist des de dalt, les Trobades al Pirineu d'aquest any, les de les tres dècades, han estat a l'altura del que realment són. Un gran punt de trobada empresarial, social i econòmic del nostre país i d'Andorra. La Junta Directiva i el seu president, en Vicenç Voltes, ens han donat l'oportunitat d'escoltar casos lleidatans d'èxits empresarials, conèixer millor les *start-up*, saber el rumb de l'economia global, conèixer el futur de Google o dels robots, o a mi, com a president de l'Associació de l'Empresa Familiar de Lleida, m'han facilitat que hagi pogut fer cafè i intercanviar opinions amb els meus homòlegs de l'Associació de l'Empresa Familiar Andorrana, establint així noves línies de col·laboració futures. Amb el nou paradigma que s'obre de nous alcaldes, consells comarcals i Diputació amb nous membres, flamant nomenat rector de la Universitat, o fins i tot, de la composició de les noves cambres de comerç de Lleida i Tàrrrega, caldrà que per la pròxima edició les sinergies es continuïn fomentant i les relacions treballin per enfortir-se molt més, ja que empresa i política estan destinades a anar de la mà, i ara, més que mai, és necessari que les relacions siguin fluides i cordials.

En concret, al nou Ajuntament de Lleida que sortirà escollit aquesta setmana, li demano que no deixi de banda el sector empresarial lleidatà, i que de les primeres accions que facin, una sigui fomentar una gran trobada entre els nous actors que participaran en política local i els nous agents econòmics que hi haurà al territori. Hi ha moltes cares noves i cal saber quin es el futur que tots volem per Lleida, i com no, com podrem arribar-hi amb la força de tots els actors implicats que hi haurà en aquesta nova fita.